

ارتباط سبک‌های رهبری مربیان رضایتمندی ورزشکاران رشته بدمینتون استان کرمانشاه

یوسف پرهوده، علی کریمی، سمیه یوسفی، هادی پرنو

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی مرکز گیلانغرب. گروه تربیت بدنی.

۲- عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور واحد سرپل ذهاب. گروه تربیت بدنی

۳- کارشناس ارشد مدیریت ورزشی و مدرس دانشگاه

مقدمه

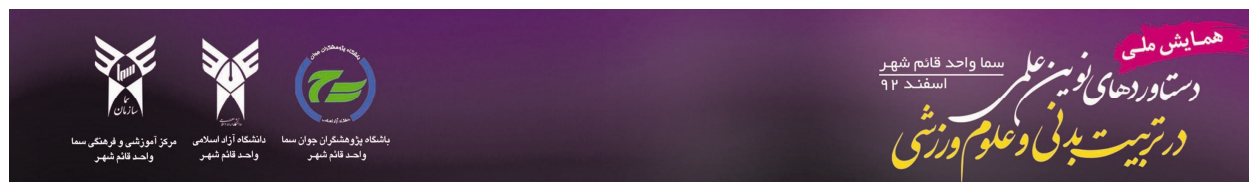
مربیان به عنوان تعلیم دهنده و تربیت کننده ورزشکاران به شمار می آیند. بی تردید مربیگری و به ویژه سبک‌های رهبری مربیان در میدانهای ورزشی تاحدی شناخته شده است و مربیان بر حسب آموخته های علمی، تجربیات شخصی و یا الگو پذیری از دیگران، روش خاصی را برای رهبری خود اتخاذ می نمایند؛ اما معلوم نیست که با این سبک‌ها کارایی و انگیزه بازیکنان خود را تاچه اندازه بالا می برند (سعیدی، ۱۳۸۱). آشنایی مربیان با زمینه های رفتاری و روانی می تواند اثربخشی مدیریت مربی و کارایی تیم را افزایش دهد. بر اساس چنین دیدگاهی، رضایتمندی ورزشکار در هر تیم و باشگاهی بسیار مهم است؛ زیرا با حفظ رضایتمندی ورزشکار نه فقط انگیزه های او بر آورده می شود؛ بلکه کلیه فرایندهای مرتبط با برنامه ریزی و اجرای برنامه های ورزشی به خوبی پیش خواهد رفت. رضایتمندی ورزشکار در واقع پاسخ عاطفی او به ابعاد و جنبه های مختلف تیم و باشگاه است. بنابر این اعضای تیم، باشگاه، مربی و سایر عوامل بر رضایتمندی آنها تأثیری گذارند؛ اما به نظر می رسد که رفتار مربیان تأثیر بیشتری بر عملکرد و رضایتمندی ورزشکار خواهد گذاشت. اگر رفتار مربی بتواند رضایت ورزشکار را تأمین کند این رضایتمندی احتمالاً می تواند تعهد گروهی و انسجام تیم را افزایش دهد (گوهر رستمی، ۱۳۸۷). از این رو هدف از پژوهش حاضر ارتباط سبک-های رهبری مربیان با رضایتمندی ورزشکاران رشته بدمینتون استان کرمانشاه می باشد.

روش پژوهش

این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است که جامعه آماری آن را کلیه ورزشکاران رشته بدمینتون استان کرمانشاه تشکیل می دهند. نمونه ها از بین کسانی انتخاب شدند که حداقل دو سال سابقه ورزشی داشته باشند که براساس فرمول کوکران تعداد ۴۲ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های سبک های رهبری مربیان (LSS) و پرسشنامه رضایتمندی ورزشکار (ASQ) شد، ضریب پایایی پرسشنامه ها با استفاده از آلفای کرونباخ (به ترتیب، ۰/۸۵ و ۰/۸۱) به دست آمد. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی (کولموگراف اسمیرنوف و ضریب همبستگی پیرسون) استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

توصیف ویژگی های فردی آزمودنی های تحقیق نشان داد که ۷۳ درصد از آزمودنی ها زن و ۲۷ درصد مرد بودند. گروه سنی ۱۸ سال و کمتر (با ۴۲/۶ درصد) بیشترین فراوانی را در بین رده‌های سنی داشتند. ۷۵/۱ درصد از آزمودنی ها مجرد و ۲۴/۹ درصد متأهل بودند. بیشتر آزمودنی های تحقیق دارای تحصیلات دیپلم و پایین تر و بعد از آن به ترتیب دارای تحصیلات فوق دیپلم (۳۶/۹ درصد) و لیسانس (۱۸/۴ درصد) و فوق لیسانس و بالاتر (۴/۳ درصد) بودند.

رضایت از عملکرد فردی	رضایت از آموزش و تمرین	رضایت از تعامل شخصی	رضایت از عملکرد تیمی	آماره	متغیر
۰/۴۹۹	۰/۳۹۸	۰/۴۵۹	۰/۲۵۲	R	سبک آموزش و تمرین
۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰	SIG	
۰/۱۱۱	-۰/۱۲۶	-۰/۲۱۵	۰/۱۱۸	R	سبک رهبری آمرانه
۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰	SIG	
۰/۳۲۰	۰/۱۹۸	۰/۲۱۴	۰/۱۸۲	R	سبک رهبری دموکراتیک
۰/۰۰۰	۰/۰۰۲	۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	SIG	
۰/۳۲۵	۰/۴۱۸	۰/۳۱۸	۰/۲۶۵	R	سبک رهبری حمایت اجتماعی
۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	SIG	
۰/۴۱۲	۰/۵۱۰	۰/۲۱۴	۰/۳۲۵	R	سبک رهبری باز خورد مثبت
۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰	SIG	

جدول ۱- ارتباط بین سبک های مربیگری با بعد رضایتمندی ورزشکاران رشته بدمینتون استان کرمانشاه

بحث و نتیجه گیری

در تیم‌های ورزشی، مربی به عنوان مغز متفکر و پویا در تعیین سرنوشت و کسب بالاترین بازده ممکن، نقش و اهمیت انکار ناپذیری دارد. مربیان نه فقط به اجرای مهارت‌های ورزشی، بلکه باید به مهارت‌های روانی افراد و تیم توجه کنند. رضایتمندی یک حالت هیجانی یا عاطفی مثبت تعریف شده است که با ارزیابی پیچیده‌ای از ساختارها، فرایندها و پیامدهای مرتبط با تجارب ورزشی به دست می‌آید. بنابراین، واکنش‌های ورزشکار نسبت به جنبه های مختلف تیم، باشگاه، رفتار مربی و غیر همیزان رضایتمندی او را در بر می‌گیرد. لذا هدف از پژوهش حاضر ارتباط سبک‌های رهبری مربیان با رضایتمندی ورزشکاران رشته بدمینتون استان کرمانشاه بود که نتایج پژوهش نشان داد غیر از سبک آمرانه بکارگیری دیگر سبک های مربیگری به رضایتمندی ورزشکاران منجر می شود اما سبک آمرانه تنها با رضایت از عملکرد تیمی و رضایت از عملکرد فردی ارتباط معناداری دارد. بنابراین مربیانی که تنها به بهبود عملکرد ورزشی ورزشکاران توجه دارند باید از سبک آمرانه استفاده کنند هرچند که بکارگیری این روش رضایت از نحوه آموزش و تعاملات بین شخصی را به دنبال نخواهد داشت اما به تحقق اهداف تیمی و فردی کمک زیادی خواهد کرد. در پایان پیشنهاد می شود که مربیان به منظور کسب نتایج مطلوب در رقابت‌های ورزشی بیشتر از سبک آمرانه استفاده کنند و خارج از زمان مسابقات در جهت ایجاد روابط عاطفی با اعضای تیم از سبک های حمایت اجتماعی و دیکرسبک‌ها به مانند دموکراتیک استفاده نمایند.

واژگان کلیدی: سبک های مربیگری، رضایتمندی ورزشکاران، رشته بدمینتون

منابع

- سعیدی، کیکاووس، ۱۳۸۱. بررسی نقش مشارکت کارکنان در تصمیم گیری مدیریت با تاکید بر عملکرد اجرای نظام پذیرش و بررسی پیشنهاد ها در اداره کل تربیت بدنی استان گلستان، موسسه علمی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی کشور.
- گوهر رستمی، حمید رضا، ۱۳۸۷. بررسی رضایتمندی مشتریان باشگاه های بدنسازی خصوصی و دولتی مردان شهر تهران و رتبه بندی عوامل موثر بر آن، چکیده مقالات همایش ملی مدیریت ورزشی با تاکید بر سند چشم انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی ایران، -، بامداد کتاب، صفحه ۱۳۱.